

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

VS har et dobbelt sigte med dette beslutningsforslag om beskatning af private pensionsordninger.

For det første ligger forslaget i forlængelse af VS' arbejde gennem årene for at komme den skattefrie kapitalophobning til livs. En stor del af denne ophobning sker i skattefrie private fonde, som VS har krævet underlagt normal beskatning.

Med dette beslutningsforslag tages der fat på pensionskasser og forsikringsselskaber. Pensionskasserne er skattefrie institutioner. Det er livsforsikringsselskaberne ikke, men reglerne om private opsparingsordninger indebærer en reel skattefrihed også for forsikringsselskaberne.

Det andet sigte med forslaget er en forbedring af pensionsforholdene.

Der er i dag en udvikling i gang, hvor det gennem skattebegunstigelser gøres tillokkende for den enkelte at sikre sig særlige pensionsfordele. Resultatet af denne udvikling vil være, *dels* at pensionerne bliver et individuelt anliggende (hvad der gør det sværere at kæmpe for en forbedring af pensionerne, som kommer *alle* til gode), *dels* at ophobningen af private pensionsformuer vil gøre det økonomisk uhyre vanskeligt at få forbedret folkepensionen.

Over for dette er det VS' mål at begrænse den private pensionsopsparing (ved at fjerne skattetilskuddet til den).

Derved bliver der langt bedre muligheder for at skaffe midler til den pensionsreform, som VS arbejder for, og som vil komme alle med almindelige indkomster til gode.

Forslag til en pensionsreform fremsættes samtidig med dette forslag om beskatning af de private pensionsordninger.

VS' forslag til beskatning af de private pensionsordninger vil indebære meget radikale ændringer af disse ordninger og deres virkninger.

De bærende principper i beslutningsforslaget er:

a. VS ønsker ikke at forhindre folk i at foretage en fordeling af deres livsindkomst, sådan som de

finder det bedst. Med de dårlige vilkår, som samfundet byder pensionisterne, kan man ikke rejse indvendinger imod, at nogle i løbet af deres erhvervsaktive periode foretrækker et lavere forbrug for til gengæld at have lidt mere i alderdommen.

- b. VS kan specielt ikke have noget imod, at en sådan fordeling af livsindkomsten sker i form af kollektive aftaler for at modvirke vilkårlighed gennem det gensidige forsikringsprincip.
- c. Til gengæld kan det ikke accepteres, at der gennem skattesystemet sker en subsidiering, således at pensionsmidlerne kan vokse i kraft af, at andre skatteydere belastes og derved betaler for disse pensionsfordele.

For VS er udgangspunktet for et indgreb over for pensionsordningerne altså klart fordelingspolitisk.

Det var da også det fordelingspolitiske aspekt, som startede hele diskussionen om den enorme kapitalophobning, som sker i pensionskasser og forsikringsselskaber – både i forbindelse med VS' forslag om indgreb mod kapitalpensioner og i forbindelse med Arbejderbevægelsens Erhvervsråds pjece om pensionsopsparingen.

Den høje rente kombineret med pensionskassernes skattefrihed og forsikringsselskabernes reelle og legale skatteunddragelse har ført til, at de private pensionsordninger har fjernet sig helt fra det, som kunne være en rimelig begrundelse for dem – nemlig den enkeltes fordeling af sin livsindkomst.

Erhvervstilskud

Men da socialdemokratiet tog fat på problemet, var det ikke ud fra de fordelingspolitiske synspunkter.

Det var, fordi man i pensionskassernes og forsikringsselskabernes formuer så et middel til at sikre det private erhvervsliv billig kapital – helt i overensstemmelse med den generelle krisepolitik: at man skal bestikke kapitalen til at producere.

Beskatningsmuligheden blev først taget op af regeringen, da økonomiministeren havde brug for en trussel for at få pensionskasser og forsikrings-